

[Kjær.]

Landsoverskatteraadets Næstformand, er rigtig — og det tror jeg, den er —, saa maa det ogsaa være rigtigt, at der saa vidt muligt ydes Opholdskommunen Dækning for de Udgifter, den har for de Skatteydere, der opholder sig i den, og her tænker jeg ikke alene paa de direkte Udgifter, men ogsaa paa de indirekte, ikke alene paa de øjeblikkelige, men ogsaa paa eventuelt kommende. I denne Forbindelse gør jeg opmærksom paa, at Opholdskommunen ikke alene er den Kommune, hvori Erhvervsskatteyderen opholder sig i Øjeblikket, men det er efter al Sandsynlighed i de fleste Tilfælde tillige den Kommune, han falder tilbage paa den Dag, da hans Erhvervsindtægt maaske ikke eksisterer mere.

Der skal altsaa efter vor Opfattelse tages et særligt Hensyn til denne Kommune, og det maa bl. a. ske derved, at man fastsætter en Mindsteindtægt før Beskatningens Begyndelse. Det erkendes da ogsaa fra alle Sider. Uenigheden drejer sig om, hvornaar denne Beskatning skal begynde, hvor stor Mindsteindtægten skal være. Vi mener, at et Beløb paa 5 000 Kr. her vil være passende. At dette Tal ikke er saa helt ved Siden af, fremgaar bl. a. af den Omstændighed, at det var det Tal, man — jeg forstaaer efter mange Overvejelser — naaede til i den nedsatte Kommission, og det var da ogsaa det Tal, Ministeren standsede ved, og som Ministeren fremførte i det første, i 1934 fremsatte Forslag. Men senere har man, i alt Fald fra Ministerens Side, forladt dette Tal, man er gaaet ned til 3 000 Kr. som Mindsteindtægt, og under visse Omstændigheder skaber man nu Mulighed for at gaa helt ned til 2 000 Kr.

Det er efter vor Opfattelse forkert. Jeg ved nok, at man deroverfor kan sige, at Opholdskommunen ingen Uret lider, for den faar helt op til 5 000 Kr. sin Skat ubeskaaret, og saa maa det være nok. Efter min Opfattelse er det ikke nok. Det kan, for at nævne et Eksempel, ikke være rimeligt, at en Mand, der i en bestemt jysk Købstadkommune har en Indtægt paa 3 000 Kr., og som ikke har nogen Indtægt i den Landkommune, i hvilken han har Ophold, skal svare en Erhvervskommuneskat paa rundt regnet 70 Kr. om Aaret. Det kan ikke være rimeligt at overføre nogen Del af disse relativt smaa Indtægter til en anden Kommune end Opholdskommunen; Opholdskommunen maa have rimeligt Krav paa, at hele vedkommende Mands Indtægt kommer den til gode, dels gennem indbetalte Skattebeløb

og dels, kunde man vel sige, gennem Købe-
evnen.

Vi maa altsaa mene, at Mindsteindtægten for Erhvervsbeskatningen skal være 5 000 Kr., og hvad Fordelingen i øvrigt angaar, da har vi foreslaaet visse Ændringer i de Procentsatser, der danner Grundlaget for Fordelingen, Ændringer, der for det første giver Opholdskommunen fuld Skat af et Beløb paa indtil 6 000 Kr., Ændringer, der endvidere gennemfører en noget skarpere Graduering, end Regeringsforslaget gør det, og Ændringer, der i det hele og store stiller Opholdskommunen noget gunstigere i Forhold til Erhvervskommunen, end Regeringsforslaget gør det, en gunstigere Stilling, der ikke mindst er udtrykt ved dette, at Opholdskommuneskatten i intet Tilfælde, efter vore Forslag, kan nedsættes med mere end 50 pCt.

Det sidste Problem, der kan være Grund til at dvæle ved, naar Talen er om Erhvervsbeskatningen, er det Problem, der hænger sammen med den Omstændighed, at Ejendomsskatterne meget ofte er betydeligt højere i Opholdskommunen end i den paagældende Erhvervskommune, og at der ikke er taget noget Hensyn hertil i Lovforslagets Erhvervsbeskatnings-Beregningsregler. Dette sidste er efter vor Mening forkert, idet det medfører en uretfærdig Behandling af en Række Erhvervsskatteydere. Et enkelt Eksempel vil bedre end mange Ord vise dette. Eksemplet er hentet fra Jylland; Erhvervskommunen er en Købstadkommune, som har en Ligningsprocent paa 12 og en Grundskyldspromille paa 6. Opholdskommunen er en Landkommune; dens Ligningsprocent er 8, men dens Grundskyldspromille er 24. Har en Skatteyder nu som eneste Indtægt 4 200 Kr. i Erhvervskommunen, og har han i Opholdskommunen en lille Ejendom, som han selv bebor, og som er vurderet til 10 000 Kr.'s Ejendomsskyld og 2 000 Kr.'s Grundskyld, saa vil han efter de i de paagældende Kommuner gældende Fradrags- og Tillægsbestemmelser komme til at yde i personlig Skat og Ejendomsskat til Opholdskommunen 488 Kr.; i Erhvervsskat skal han desuden svare 40 Kr. — alt i alt altsaa 528 Kr. Hvis vedkommende Skatteyder boede i Købstadskommunen, altsaa i Erhvervskommunen, og dør ejede en tilsvarende Ejendom, vilde han i samlet Skat kun komme til at betale 433 Kr., altsaa ca. 100 Kr. mindre, til Trods for at han vitterligt vilde kunne have adskillige Fordele deraf.

Noget saadant finder vi er urimeligt,